

ТЕОДОР СТЪРДЖЪН ШЕСТИ АВГУСТ 1945 Г.

Превод от английски: [Неизвестен], —

chitanka.info

(Чува се музика — сибелиус и бах, богата и точна, забързан бас и извиващ висок звук, басите те удрят в стомаха, а високите в каналчетата за сълзите... там има един спящ човек, ходи, говори и строи, но спи. със затворени очи е, защото спи. не си знае силата, защото спи. направен е от лигнин. чуват се гласове, все неговият глас. гласовете вървят навсякъде с него.)

Вестникарница: кой ще купи тези лайна? това е смешно, да определят веднъж и завинаги откъде ще черпят енергия? (започва ехото, нашепва „енергия енергия енергия“, докато шепотът става лист, екран, нещо едноцветно и все по-светло, не спира, подхваща музиката и я извежда нап-ред.)

Училище: опитвам се да постъпя разумно в това отношение, деца, трябва да ви помогна да разберете, че само ще си навредите, ако се забъркате в този боклук, съсредоточете се върху книгите, които ви препоръчвам, не бива да си пълните главите с такива невъзможни безсмислици.

Вкъщи: пак тия пълп-списания! да четеш за ракети за полети в космическото пространство за пътешествия във времето за основите на Вселената за нови социологии глупости! откъде ще вземат толкова енергия? (ехото става по-дълбоко)

Гробище: ... за да докажем окончателно, че не е възможно каналът да бъде заменен от влака, нима може да се очаква, че гладките колела на локомотива, които носят цялата тежест на локомотива върху гладката релса — само по една допирна точка за всяко колело, господата — че ще имат достатъчна сила, за да задвижат влака? на кой му е притрябвало транспортно средство, което би лишило човек от възможността да ползва собствения си транспорт, както сега прави това с лодката си по канала? ... мечтателите, които искат да създадат по-тежки от въздуха летящи машини, не се обръщат към този въпрос, какво ли би било положението на корабоплаването днес, ако корабите зависеха от двигателите си — не само да ги задвижват, но и да ги задържат да не потънат? (отнякъде си, пръстите на Ленгли, Лилиентал, Сти-вънсън и Фултън докосват затворените клепачи на човека, той ги разтърква, после пак и разбира, че очите му не са покрити с рани. страх го е и продължава да ги държи затворени.)

Щанд за вестници: кой пише тези лайна?

Машинописки: написах материал за децентрализацията, защото градовете не биха могли да дръзнат да съществуват, ако всеки от тях има бомби, които.... написах материал за детектор на метеорити, който задейства при получаването на отразен радиосигнал... написах за реактивен двигател... написах за един ракетен снаряд... написах за робот, който лети с бомба...

Метрото: по дяволите, тези глупости, по-добре да чета разкази за истинския живот! бих предпочел да чета нещо, което ми е близко.

Машинописка: страх ме е. казвам ти, че от това стомахът ми се свива на топка, зная, че би трябвало да предприемем нещо, защото макар за нас това и да е нещо отдавна познато, нали ни бяха поискали да не го споменаваме в разказите си, по съображения, свързани със сигурността, твърде голяма работа за нас. тя може да бъде и полезна — може да ни дава толкова евтина енергия, че да е безплатна, може да ни даде четиридневна работна седмица, по пет часа работа на ден. може да ни даде богатства, но сме твърде стари за нея. моля се на бога да я открият и използват преди края на тази война, та всеки да разбере колко огромна е тя, колко добра и колко ужасна... атомната енергия. („атомна“ се включва в ехото, на мястото на паузите между „енергия енергия енергия“ и на музикалната тема преминава в стакато. сега мъжът леко е повдигнал клепачи и през тези цепки гледа, но вижда смъртта, защото тя е застанала пред него, преди той да си отвори очите, страх го е, той се опитва да ги затвори отново, но някакъв шепот, един прозрачен шепот се промъква между клепачите му и ги държи отворени.)

Шепот: на седми декември, деветстотин четиридесет и четвърта година, вестникът твърди, че над Япония не се извършват бомбардировки, казва, че някъде другаде около японските брегове, там, където морето е най-дълбоко, е извършен разузнавателен полет от един малък Б-29. японските острови са накацали на ръба на японската морска дълбина като къщи на ръба на скалист бряг. вестникът казва, че някъде другаде е станало ужасно земетресение през същия този ден. денят е седми декември, седми декември, спомняш ли си? (шепотът се плъзва към фигурата на смъртта и виждащият сега мъж разбира, че смъртта е прозрачна като шепот и че посредством смъртта, той може да види силата си. той изпъва тялото си и усеща силата си. отваря още мъничко очите си.)

Радио: президентът казва, че бомбата, която е ударила хирошима на шести август, деветстотин четиридесет и пета година, е била атомна, президентът не говори за атомна експлозия, президентът говори за атомна енергия. (сега ехото е по-силно от музиката, по-силно от всичко, освен от човека.)

Машинописки: ние пишем разкази за бъдещето за машини, надарени с творческа мисъл за междוזвездни полети за достиженията в психологията за предизвиканите от радиацията на атомните бомби мутациите за съпреживяване, пространство от втори вид, анти-земна материя, левитация, универсална синтеза, пътешествия във времето, силиконен живот и за еволюцията на разума при мишките.

Уличен ъгъл: защо четеш тези лайна? (обаче мъжът с отворените очи не чува това. загледан е в себе си, вижда се от другата страна на смъртта, той знае — на шести август деветстотин четиридесет и пета е разбрал, че е достатъчно силен, за да се самоубие или да живее вечно.)

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.